

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615202646
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615202646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: H. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. Q., nar. XX.XX.XXXX a W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XXX, U., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, Mierové nám. 1, priečinok 41, Ilava, a P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XXX, U., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, o odvolaní otca maloletých proti rozsudku Okresného súdu Senica, zo dňa 12. augusta 2015, č.k. 6P/17/2015-29, v časti určenia výživného, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného potvrdzuje a v časti nedoplatku na zročnom výživnom ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zveril maloleté deti W., H. a W. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi maloletých určil povinnosť prispievať na výživu maloletého W., H. a W. na každého vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zákona o životnom minime v platnom znení vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, do rúk matky s účinnosťou od 02.04.2015. Zároveň určil nedoplatok otca na zročnom výživnom za čas od 02.04.2015 do 31.07.2015 vo výške 105,78 eur na každého maloletého, ktorý súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur na každé z detí spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo (§ 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa podaným návrhom domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom H., W. a W., keď žiadala otcovi určiť výživné na W. v sume 40 eur, H. v sume 40 eur a W. v sume 30 eur mesačne. Súd prvého stupňa zo správy kolízneho opatrovníka zistil, že matka býva s maloletými deťmi v rodinnom dome, ktorý je v ich vlastníctve. Dom pozostáva z dvoch izieb a kuchyne. Domácnosť je zariadená podľa potrieb rodiny, udržiavaná na primeranej úrovni. Matka je zamestnaná s priemerným čistým mesačným zárobkom 600 eur, maloletý H. navštevuje prvý ročník SOU v Senici, maloletý W. ôsmu triedu Základnej školy v U. a maloletý W. piatu triedu Základnej školy v U.. Maloletý W. navštevuje psychiatrickú ambulanciu pre problémové správanie. Maloletý W. bol umiestnený v Diagnostickom centre v Bratislave pre pretrvávajúce výchovné problémy. Otec má vzdelanie stredné učňovské, bez maturity, je poberateľom invalidného dôchodku, t.č. sa nachádza vo výkone väzby. Rodičia sú v rozvodovom konaní. Otec poberá invalidný dôchodok v sume 258,70 eur. V súčasnosti všetky tri deti sú v osobnej starostlivosti matky, ktorá nemá s nimi výchovné problémy. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že návrh bol podaný dôvodne, bolo preukázané, že otec sa o deti nestará, ich výchova je z jeho strany zanedbaná, t.č. sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Spolunažívanie rodičov

je konfliktné. Súd mal za to, že zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky je v záujme maloletých. Preto rozhodol tak, že maloletí H., W. a W. sa zverujú do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Keďže otec maloletých je t.č. vo výkone trestu, súd mu určil vyživovaciu povinnosť vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa zákona o životnom minime v platnom znení, a to na každé dieťa, keď prihladol na majetkové a osobné pomery otca, najmä na skutočnosť, že je poberateľom invalidného dôchodku.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že čo sa týka výživného nepoberá invalidný dôchodok 258 eur, bol mu znížený na 90 eur. Z poisťovne mu bolo oznámené, že ak má vyživovaciu povinnosť má to zdokladovať s potvrdením zo školy. Doklad poslal manželke, aby to vybavila. Manželka uviedla súd do omylu, mala doklad predložiť súdu, aby súd zistil skutočný jeho príjem 90 eur bez výživného. Manželke, aj keď má príjem len 90 eur poslať 40 eur. Doklad z poisťovne sa nachádza u nej. Súd mu určil, že na výživnom má za obdobie od 02.04.2015 do 31.07.2015 nedoplatok. Od finančného si žiadal potvrdenie o platbe výživného. Dali mu len papier so splátkami s tým, že potvrdenie oficiálne vydajú, ak súd o tento výpis požiada. Súdu zaslal výpis z učtarne na papieri z ktorého je zrejme, že manželke bolo zaslané výživné za mesiace december 2014 - august 2015, spolu 1.315 eur. Ďalej zaslal potvrdenia o vykonávaní zrážok z dôchodku na náhradu trov výkonu trestu odňatia slobody a o výplate dôchodku v hotovosti.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že matka maloletých počas dokazovania uviedla, že peniaze, ktoré jej otec zasielal boli na finančnú splátku vo výške 150 eur mesačne, ku ktorému tvrdeniu má matka doklady z banky. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Matka maloletých v písomnom vyjadrení uviedla, že otec zasielal peniaze na splácanie úveru, ktorý má v X. X. a nie na deti. Zaslala prehľad transakcií, z ktorého vyplýva, že na osobný účet s názvom Q. W. bolo v mesiacoch január 2015 vložených 500 eur, v mesiaci marec 2015 190 eur, v máji 2015 320 eur a v júni 2015 220 eur.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný preskúmal napadnutý rozsudok bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti určenia výživného vecne správny a v časti nedoplatku na zročnom výživnom je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 6P/17/2015 je úprava rodičovských práv a povinností k maloletým deťom H., W. a W. Q. a to zverením maloletých do osobnej starostlivosti matky a určením výživného otcovi maloletých.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo otcovi určené prispievať na výživu maloletého H., W. a W. sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa zákona o životnom minime v platnom znení na každého maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky s účinnosťou od 02.04.2015 a súvisiaci výrok o určení nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 02.04.2015 do 31.07.2015 vo výške 105,78 eur na každého maloletého.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil a to v časti napadnutej odvolaním, v časti určenia výživného. Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v časti týkajúcej sa určenia výšky výživného. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť, preto nemôže dať za pravdu

odvolateľovi, ktorý navyše v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v napadnutej časti určenia výživného.

Nad rámec toho, čo uviedol súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí odvolací súd uvádza, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, trvá do času, kým nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o deti osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane povinného rodiča sa prihliada najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy ale i na jeho možnosti teda na to, či je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť majetkové pomery oboch povinných rodičov. V predmetnej veci súd správne zistil, že matka maloletých je zamestnaná s priemerným čistým mesačným zárobkom okolo 650 eur. Osobne sa stará o všetkých troch maloletých synov, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Okrem nich inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec je invalidný dôchodca, ktorý poberal invalidný dôchodok vo výške 258 eur, podľa jeho vyjadrenia v odvolaní mu bol tento znížený na sumu 90 eur mesačne. Otec sa v súčasnosti nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a na výkon väzby v Ilave. Súd prvého stupňa pri určovaní výživného u otca postupoval v súlade s ustanovením § 62 ods. 3 Zákona o rodine, v zmysle ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Toto ustanovenie upravuje povinnosť každého z rodičov plniť vyživovaciu povinnosť na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa vždy aspoň v minimálnom rozsahu zodpovedajúcom 30% zo sumy stanoveného životného minima a to aj vtedy, ak schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča by inak neodôvodňovali určenie výživného ani v tejto minimálnej výške, takže povinný rodič musí vždy zabezpečiť výživu nezaopatrovaného dieťaťa aspoň v minimálnom rozsahu, hoci aj na úkor svojho minima.

Takže odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa určil výživné správne, toto určil v minimálnej výške v akej možno výživné určiť, takže nie je možné určiť výživné v nižšej sume a to aj v prípade, ak rodič nemá finančné prostriedky na zabezpečenie riadnej výživy svojich detí. Z týchto dôvodov preto odvolací súd, keďže súd prvého stupňa rozhodol vo veci správne, nepovažoval dôvody odvolania za dôvodné a určenie výživného súdom prvého stupňa považoval za správne a preto v tejto časti určenia výživného rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ sa týka určenia nedoplatku na zročnom výživnom tak túto časť svojho rozhodnutia odvolací súd absolútne žiadnym spôsobom neodôvodnil, vo svojom odôvodnení, tento výrok svojho rozsudku absolútne opomenul odôvodniť, takže vôbec nie je zrejmé, ako súd prvého stupňa dospel k výške nedoplatku v sume 105,78 eur na každé maloleté dieťa. V odvolaní navyše otec maloletých tvrdil, že z výkonu trestu boli posielané určité sumy matke maloletého o ktorých učtáreň väznice oznámila, že zasielajú finančné čiastky výživného manželke otca maloletých detí, avšak matka tvrdí, že uvedené sumy boli použité na splácanie úveru. Takže odvolací súd, keďže výška nedoplatku nebola žiadnym spôsobom odôvodnená nemohol v tejto časti rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať, z ktorého dôvodu v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom o výške nedoplatku po zohľadnení tvrdení ohľadne úhrad výživného opätovne rozhodne, ktoré rozhodnutie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. náležite odôvodní. Zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.